

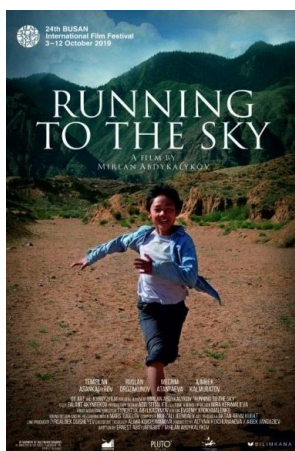

Running to the sky

Direcció: **Mirlan Abdykalykov**

Festival de cinema asiàtic

País: Kirguizstan (2019)

Fitxa tècnica

Guió Ernest Abdyjaparov, Mirlan Abdykalykov **Fotografia** Talant Akynbekov **Música** Murzali Jenbaev **Interpretació** Temirlan Asankadyrov, Ruslan Orozakunov, Meerim Atantaeva, Ilim Kalmuratov **Durada** 88 min **Gènere** Drama **Llengües** Kirguís, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

En Jekshen, un jove i excepcional corredor de 12 anys, viu en un bonic poble de muntanya al Kirguizistan. El seu pare, un alcohòlic empedreït, queda a càrrec seu, dificultant enormement la seva vida. Tot el que té en Jekshen és una amiga a l'escola i el suport del seu difícil pare. Entre tots dos el convencen que participi en una cursa que podria canviar per sempre la seva vida. (FilmAffinity)

Crítica

A la seva segona pel·lícula, *Running to the Sky*, Mirlan Abdykalykov canvia de rumb cap a una història sobre la majoria d'edat

A la pel·lícula es descriu de manera desapassionada una part de la vida d'un noi que entra a la seva majoria d'edat. ***Running to the Sky*** és l'última aportació a la creixent onada de l'Àsia Central i la segona pel·lícula del director Mirlan Abdykalykov, el pare del qual Aktan Arym Kubat (o Aktan Abdykalykov) és potser el cineasta més conegut del Kirguizistan (*The Chimp*, *The Adopted Son*). L'autor retorna a la pantalla amb una altra descripció d'un poble i un lloc concrets, en la mateixa línia que el seu *Heavenly Nomadic*. En aquest cas, el cineasta ofereix una pel·lícula que és visualment tan èpica i emocionalment rica com el film del seu debut.

Running to the Sky hauria de captar la mateixa atenció que va rebre, la primera vegada, el seu pare Abdykalykov. Després d'estrenar-se al festival New Currents a Busan amb molts bons resultats, creiem que els mateixos distribuïdors d'art que van respondre l'any 2015 l'haurien de promocionar.

En una zona rural del Kirguizistan, Jekshen (l'expressiu i atractiu Temirlan Asankadyrov) de 12 anys viu sol amb el seu pare alcohòlic, Saparbek (Ruslan Orozakunov), anant a l'escola sense uniforme, esquivant els assetjadors i buscant excuses per no pagar els honoraris al seu professor de matemàtiques (Ilimbek Kalmuratov). Saparbek es passa la major part del temps borratxo, lamentant-se pel fet que la seva dona el va deixar per un home més reeixit de la ciutat, o discutint amb el propietari del camió que lloga per treballar, Smatai (Ulan Omuraliev), a qui li deu el lloguer.

Quan la professora de gimnàstica d'en Jekshen (Meerim Atantaeva) descobreix el seu talent natural per córrer, l'inscriu en una competició escolar. Quan prova l'èxit (guanya un preuat gall), busca altres oportunitats per seguir competint, i això el col·loca en un nou camí en la seva jove vida.

Running to the Sky no té grans declaracions per fer, ni problemes importants per tractar, però sí que pinta un retrat delicat de la vida quotidiana d'un noi jove, que porta més pes del que hauria de portar per a la seva edat.

Quan la mare d'en Jekshen reapareix una tarda als voltants de l'escola amb la intenció d'endur-se'l, en Jekshen li diu que no pot marxar i abandonar el seu pare, per molt incompetent que sigui l'home. El fet que la majoria dels "amics" d'en Jekshen i les úniques persones que li donen algun consell siguin els creditors i antics companys de feina del seu pare ho diu tot. La pel·lícula representa la vida d'un noi que ha de créixer massa ràpid. Per molt miserable que pugui semblar, no és desoladora ni desesperançada, i Abdykalykov mai condescendeix ni sent pena pels seus personatges. En Jekshen pot estar corrent en el seu lloc, però almenys internament no s'estanca.

Com altres cineastes de la regió, el director de fotografia Talant Akynbekov (que va rodar el primer llargmetratge d'Abdykalykov) té molt material natural per treballar en els paisatges secs i polsegosos dels quals la desolació i les imatges panoràmiques permeten explicar la meitat de la història d'en Jekshen. L'altra meitat, l'explica el jove Asankadyrov, que màgicament aconsegueix ser alhora infantil i immadur i savi més enllà dels seus anys. Sembla que Abdykalykov mai desaprofita una actuació de la seva estrella, ni tampoc deixa que Asankadyrov caigui en demostracions juvenils educades dels seus diversos dilemes. La seva actuació atrau sense esforç els espectadors i et fa preocupar per una llauna d'aigua vessada i per la possibilitat de guanyar una mula. Parlem d'ànimes velles.

Elizabeth Kerr - hollywoodreporter.com